

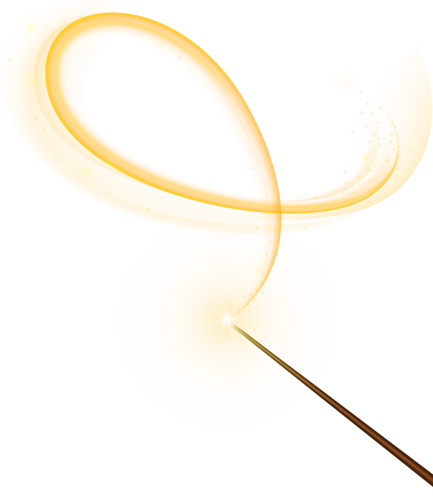
PŘÍBĚH O TOM, JAK SE Z HÁMROŠE LESNÍ ŠKŘÍTEK STAL

Milé děti,
a víte vy o tom, že na naší planetě Zemi existuje
místo, kde i zvířátka umějí mluvit?
A kdyby jen mluvit! Ony dokonce umějí i čarovat.
Fakt.

Tak jednoho dne naše hrdinka, žabka Stefi,
začarovala chlapce jménem Hámroš na lesního
skřítka, a to jen a jen proto, že se k přírodě vůbec,
ale vůbec nechoval hezky.

Ale pěkně popořádku.

Chlapeček jménem Hámroš se narodil jednoho krásného dne v rodině jistého dřevorubce.

Tatínek snad celý život kácel staré stromy a po bystrém potůčku spouštěl dřevo z nich dolů do údolí, kde z něj šikovní mistři truhláři vyráběli překrásný nábytek.

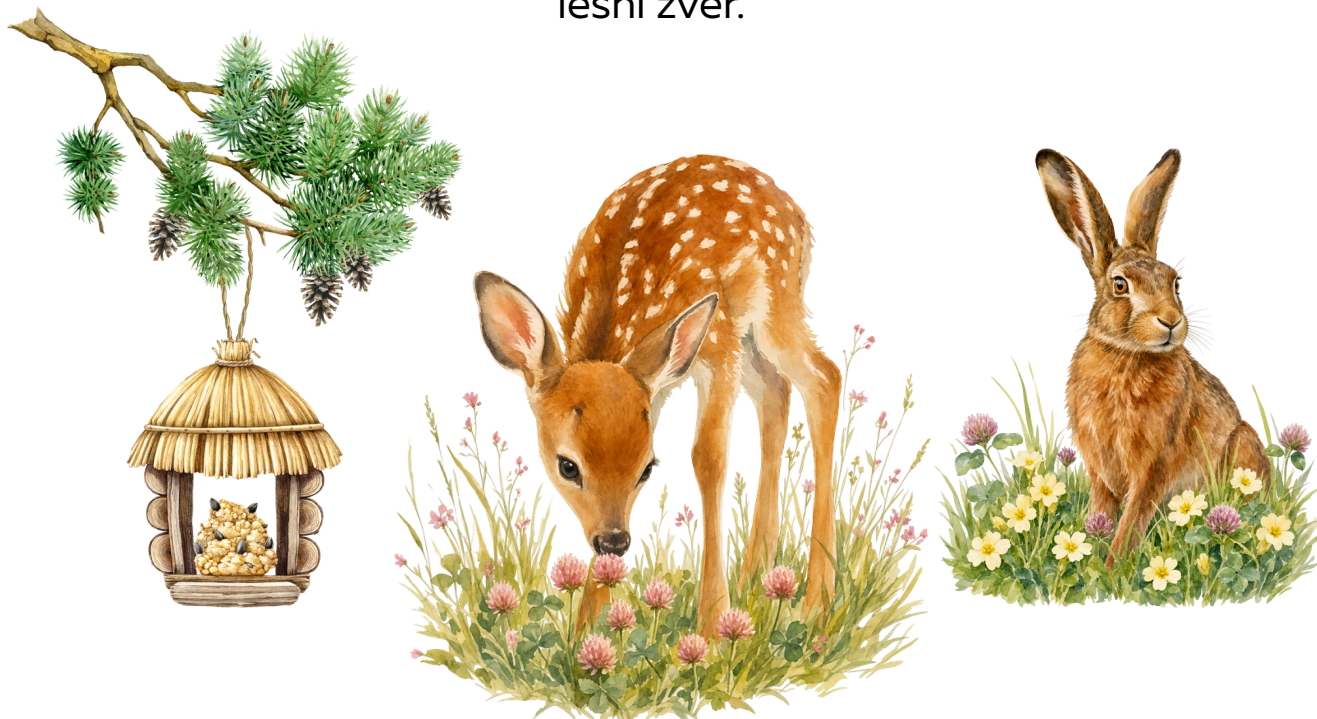
Jeho maminka, veterinářka, zase rozuměla zvířátkům jako nikdo jiný a pod jejíma kouzelnýma rukama se uzdravilo téměř každé nemocné zvířátko. A každé jedno přitom ctíla. Dokonce ani na toho nejmenšího broučka nedovolila šlápnout.

A to se tedy našemu hrdinovi Hámrošovi vůbec, ale vůbec nelíbilo.

Život na vesnici ho nudil..

Nechtěl se starat o maminčina nemocná zvířátka a už vůbec se mu nechtělo chodit s tatínkem po lese a krmit lesní zvěř.

Nechtěl jim stavět krmítka ani s babičkou bylinkářkou sbírat její léčivé bylinky na všelijaké hojivé mastičky a sladoučké sirupy, které pomáhaly lidem proti neduhům a různým nemocem.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Ani trochu se mu nelíbilo poslouchat dědečka, váženého horníka, vyprávět o tajemné hrudi Země, která ukrývá bájně poklady Matky přírody.

A už vůbec se nechtěl bavit o jeho včelách, o tom, jak opylují každý jeden kvítek, abychom my lidé měli med, ani o lesních zvířátkách, o která se musíme v zimě starat a přikrmovat je, aby přežila až do teplého jara.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Babička ho nejednou zvala na sběr jarních
bylinek na Hámorských stráních, dědeček
ho nejednou volal na houbařskou
procházku lesy Klákovské doliny, ale
všechno marně.

Náš hrdina Hámroš se o tradice své rodiny
ani o jejich milovanou přírodu vůbec, ale
vůbec nezajímal.

Náš hrdina Hámroš chtěl úplně jiný život.

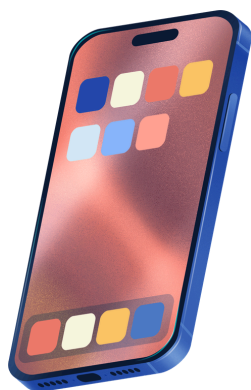
Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Hámroš chtěl nový tablet, hrát ty nejnovější hry na PlayStationu, mít nejnovější model mobilu, chodit do školy v nějakém lepším autě než v tatínkově starém bílém fiátku.

Oblékat se do těch nejvyhlášenějších značek a obouvat se do Adidasek.

V létě se vozit na tom nejšpičkovějším kole, které by mu všichni kamarádi ve škole jen záviděli, a v zimě lyžovat na všech těch špičkových svazích a sjezdovkách všude kolem.

Bohužel, jeho rodiče pro to neměli pochopení. Zoufalě se mu snažili vysvětlit, že tento jeho vysněný život pomaličku, ale jistě zabíjí snad to nejkrásnější, co na tomto světě máme – a to samotnou přírodu.

Vždyť když něco pořád kupujeme, někdo to musí také vyrobit, převézt, zabalit. A když náš vytoužený nákup konečně dorazí, obal, ve kterém je zabalený, jednoduše vyhodíme a ani trochu se nestaráme o to, jak si s ním příroda poradí.

Jenže tohle náš Hámroš vůbec nepochopil.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Bylo mu tak tři, pět, že lesy, hory, ba i ty vzdálené oceány
jsou doslova zahlcené hromadami odpadu, a sám
odhazoval odpadky, kde jen mohl.

Jednou odhodil plastovou láhev ke kmeni vysokých
stromů, jindy se balíček jeho oblíbených sušenek zachytil o
jakýsi keř.

Dokonce ani ta vysokánská tráva na Hámorských stráních
ho neodradila a nejednou tam skončila krabička od džusu,
aniž by při tom byť jen mrknul okem.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Nepomohl ba ani ten příběh, který mu jednoho dne vyprávěla babička. Prý v jejich krásném údolí není jen kouzelná příroda, ale zvířátka v ní dokonce umějí i čarovat.

Podle pradávné legendy tu kdysi dávno žili lesní skřítkové. Zrodili se ze samotné železité půdy, kterou máme i dnes pod nohama, plíce jim plnil kyslík z okolních habrových lesů a nosy jim čas od času polechtala vůně lučních kvítků. Na svěžest zdejšího potůčku nedali dopustit a naše krásné hory, které jsou všude kolem nás, si zamilovali natolik, že zdejším zvířátkům dali kouzelnou moc, aby naši přírodu mohli sami ochraňovat.

Dokonce i před námi, lidmi.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

Co na tom, že někde leží nějaké odpadky? Samé žvásty. Proč by mě zrovna mělo zajímat, jestli si s nimi příroda poradí, nebo ne? Ať se jen pěkně trápí, když je tak vševědoucí, jak všichni říkají. Já si přece můžu dělat, co chci, no ne?

– Kvaky kvak, – ozve se najednou z nedalekého potůčku, ale našeho milého Hámroše to z míry nevyvede ani omylem. Jen ho to ještě víc znechutí.

A zvířata? Co s nimi? Nic neříkají, ani s nimi není žádná sranda. Jen se pořád motají pod nohama a člověk musí dávat dobrý pozor, aby je nedej bože nezašlápl. A ještě aby se třásl jako osika, že mohou něco sníst z odpadu, který vyhodí. Vždyť tohle přece žádná svoboda není. Tohle je hotové vězení, kde tohle nemůžeš, tamto nemůžeš.

– Kvaky kvak, – ozývá se čím dál hlasitěji a Hámroš už nenápadně, proti své vůli, zvedá hlavu.

Kdo to tady pořád kváká? pomyslí si mrzutě. Člověk aby tu neměl ani chvilíčku klidu.

– To jsem přece já! – Z Klákovského potoka vyskočila na břeh malá zelená žabka a zvučně zakvákala:

– Ahoj, Hámroši, ráda tě poznávám.

„A tak zvířecí obyvatelé našich lesů či luk mají sílu měnit i nás, lidi, pokud se jim zdá, že okolní přírodu tím či oním způsobem nějak zraňujeme,” povzdechla si nakonec babička.

S Hámrošem to však ani nepohnulo. Jen se pořádně nasmál, když ten prastarý příběh z babiččinyh úst poslouchal.

„Blafuješ, babi,” rozčileně vyhrkl, když ho to už pomalu, ale jistě přestávalo bavit. „Není přece možné, aby nějaká hloupá lesní zvířata měnila lidi. To jsou jen hloupé pohádky pro malé děti a já už žádné malé děčko nejsem, tak mě už laskavě tolik nebalamuť” řekl a vyběhl z chaloupky dřív, než se stará bylinkářka stačila vzpamatovat.

Zlostný Hámroš si rozbalil žvýkačku, obal vzteky hodil do nedalekého potoka a vydal se po cestičce. Vykašlat se na stromy i potoky, příroda je stejně jen jedna velká nuda!

„Ty... ty mluvíš?“ téměř nevěřičně polkne chlapec. „A čteš i myšlenky?“

– Jasňačka! – prohodí žabka a odskočí až k jeho nohám. – To se ještě budeš divit, co všechno dokážu.

„Dokážeš?“ zakoktá a rázem zavrtí hlavou. „Kdo jsi?“

– Jsem Stefi, žabka z Klakovského potůčku, která tě už pěknou chvíli spolu s mými dalšími zvířecími kamarády velmi pozorně sleduje.

A musím říct, že nám, obyvatelům zdejšího lesa, se prostě nelíbí, jak přemýšlíš a že si kolem sebe vůbec ničeho nevážíš. Příroda z tebe věru nemá ani trochu radosti a já už vůbec ne!
– zamračí se na něj žabka Stefi a maličkou tlapkou si promne drobnou zelenou hlavičku.

– Ještě teď mě bolí hlava z toho hnusného obalu, který jsi před malou chvílí hodil do našeho krásného potůčku a který mě trefil přímo mezi moje zelená ouška.

Ach, zase ty žvásty o tom, co se smí a co ne, povzdychne si Hámroš mrzutě, otočí se o sto osmdesát stupňů a vzteky kopne do kamene, který se mu jaksi připletl mezi nohy.
„Vždyť jak by mohl takový malý, úplně maličký obal od žvýkaček ublížit nějaké malé žábě?“

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

– To by ses divil, milý Hámroši, – zakvákala žabka Stefi, silně dupla malou zelenou nožičkou a z chlapce, který se doposud přírodě a všemu v ní jen a jen smál a nic nebral vážně, je najednou malý zelený skřítek.

– Co to? – diví se, když místo rukou najednou spatří jen tlapky pokryté huňatou srstí.
– Co to má být? Co to mám s rukama? A kde mám svoje úplně nové botasky? – zklamaně hledí na své zelené skřítkovské tlapky, které mu jako lusknutím prstu narostly místo nohou.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.

V tu chvíli se na něj žabka Stefi usmála a dřív, než si Hámroš stihl promnout oči, aby se přesvědčil, jestli se mu to náhodou jen nezdá, promluvila:

– Vítej v přírodě, milý skřítku Hámroši. Od dnešního dne jsi i ty obyvatelem našeho Pěkného lesa! – srdečně se zasmála.

– Už i ty budeš rozumět řeči zvířat, budeš s nimi bydlet v lese a když tě přijdou navštívit tvoji kamarádi – děti, jednoduše za nimi přijdeš sem k Humenu a budeš jim vyprávět nejen o svých zážitcích lesního skřítku, ale také o tom, jak to v takové přírodě vlastně funguje.

To bude tvůj trest za tvoji pýchu, milý Hámroško – trest a dar v jednom.

Funded by
the European Union

Financované Evropskou unií. Vyjádřené názory a postoje jsou názory a prohlášeními autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo SAAIC. Evropská unie ani organizace udělující grant za ně nepřebírají žádnou odpovědnost.